

[Mølgaard.]

land ikke nødvendigvis vedbliver at være en del af det danske rige, sådan at vi kan skalte og valte, som det passer os, med den grønlandske undergrund. Uanset, hvad vi gør for Grønland, ja sågar, hvor mange F-16 kontrakter vi indgår, er det næppe muligt at opnå dansk flertal for, at vi til evig tid opretholder vores suverænitet over den grønlandske undergrund, hvis grønlænderne mener noget andet. Selv F-16 fly kan ikke bevare denne suverænitet på længere sigt, hvis der i Grønland er modstand imod det.

Jeg vil også gerne understrege, at den grønlandske undergrund ikke nødvendigvis forbliver vort territorium, selv om vi er i lommen på EF, og selv om EF med alle midler søger at få Grønland med ind i EFs lomme. Selv nok så store regionaltilskud fra EF ændrer ikke på dette.

Lad mig så tilføje, at nok er vi allerede i lommen på EF, men lad os dog for søren ikke hoppe helt ned i lommeulden, hvor vi sidder uhjælpelig fast, nemlig dér, hvor vi har gjort os helt afhængig af EF-landene, fordi de har berrigningsanlæggene, fordi de har forsyningskilderne med brændstof til vore kraftværker. Så er vor vetoret i EF for alvor stækket. Ingen minister kan længere tale djærvt dansk i Middelfart, Rom, Bruxelles, Bonn eller København, for det koster strømsvigt.

Efter disse noget advarende ord vil jeg gerne vende tilbage til et over for regeringen anerkendende tonefald ved kommenteringen af handelsministerens redegørelse. Det vedrører behovet for udviklingen af alternative energikilder. Der er brug for øget indsats her, forskning og udvikling. I videst mulig udstrækning bør der sættes på internationalt arbejde fremfor nationalt, for opgaverne er enorme. Sol- og vind-, bølge- og tidevandsenergi, geotermisk energi osv., alt kræver meget betydelige ressourcer, for at forskningsresultaterne kan blive udnyttet bare umiddelbart.

Jeg vil gerne understrege to ting i denne sammenhæng. For det første, at vi på masser af områder ikke behøver at læne os tilbage i lænestolen for at afvente internationale forskningsresultater eller læne os frem og bruge al energien på at fremelske sådanne. Der er masser af initiativer, vi kan igangsætte nationalt, dansk.

Dernæst: netop internationalt kan vi tabe meget ved at tro alt for meget på internationale resultater som noget, der hjælper os snart;

JET-projektet in memoriam. Hvor måtte dette EF-projekt, der for en gangs skyld var et fornuftigt forskningsprojekt om at udvikle fusionsenergien, så den blev anvendelig som en energiforsyningskilde, der forekom umådelig, ende? Dér, hvor det er endt: løbet ud i sandet.

Fusionsforskningen er vigtig, men ressourcekrævende, så krævende, at den kræver den størst mulige grad af internationalt samarbejde. Erfaringerne turde vise, at man bør finde andre samarbejdsformer og organer end EFs til at løse sådanne opgaver. Så længe det ligger i EF-baner, skal man i hvert fald ikke tro spcr på, at der kommer energi ud af sådanne projekter, selv om man ofrer nok så meget energi på at få det op at stå.

Jeg vil dernæst godt åbne lidt for gasdiskussionen. Koncessionsbetingelserne er jo fastlagt sådan for den danske naturgas' vedkommende, at hensynet til det danske folks moralske ret til de danske fællesressourcer er blevet alvorligt krænket, og retsforbundets gruppes vurdering af, hvad der er påkrævet af politiske initiativer på naturgasområdet, må da også være påvirket af det, ligesom den er påvirket af hensynet til vort behov for at få flere strenge at spille på i energiforsyningsmæssig henseende.

Jeg siger også dette i sammenhæng med VS' naturgasforslag, men vil i den forbindelse gerne understrege, at statsstyring af produktion og distribution såvel som af forbrug bestemt ikke er noget, vi tror gavner forbrugerne, hverken på kort eller lang sigt. Men indsigt og kontrol med monopoler og koncessionerede selskaber er der uægtelig også brug for i langt større udstrækning end hidtil kendt.

Jeg vil gerne i en VS-kommentar tilføje, at det da vel også kan være, at vi af offentlige midler må punge ud i dag for at sikre blot en nogenlunde energipolitisk uafhængighed i morgen, men vi tror ikke centralistiske statsstyringsmodeller over en dørtærskel. Uden at gøre mig selv til debatselskab tør jeg endda sige, at vi ikke vil give fem flade øre for den slags. Vi tror ikke, at det gavner hverken her eller nu eller i fremtiden størsteparten af danskerne i hvert fald.

Jeg mener, at udnyttelse af geotermisk energi, sol- og vindenergi skal søges udviklet i større omfang, og jeg mener, at vi kan gøre noget i den henseende. Det problematiske er for næsten alle disse som for andre fornuftige investeringsobjekter i vort land af rent økono-